

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **Mgr. D. D.**
t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici R.
sídlem X

proti
žalovanému: **Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje**
sídlem třída Kosmonautů 189/10, 779 00 Olomouc

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného při vyřizování žádosti o informace ze dne 20. 4. 2020,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V této věci soud řeší důvodnost žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, kterou žalobce spatřuje v tom, že žalovaný řádně nevyřídil jeho žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), přestože mu byla již tato povinnost uložena soudem.

A) Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

2. Žalobce v žalobě předně namítl, že Ministerstvo vnitra opětovně nesprávně odkázalo ve výroku svého rozhodnutí o stížnosti podle § 16a InfZ na § 16a odst. 6 písm. c) InfZ. Dále uvedl, že žalovaný mu po vrácení věci soudem dne 5. 8. 2022 sdělil informace nepravdivé, neúplné a v rozporu s rozsudkem soudu nerespektoval jeho vůli a údaje mu poskytl v neidentifikovatelné tabulce. Následně ve sdělení ze dne 16. 9. 2022 žalovaný v rámci autoremedury podle žalobce sice opravil nejhrubší nepravdy a neúplnosti, avšak znovu připojil neidentifikovatelnou tabulku, ač bylo možné na každou otázku věcně odpovědět přímo v textu sdělení. Ministerstvo následně rezignovalo na rozsudek i dobrou správní praxi a tabulku označilo za správnou volbu, jak odpovědět. Díky takovému postupu si může ale každý ke sdělení připojit jakoukoli tabulku. Následně žalobce demonstroval, jak dle jeho názoru mohly a měly odpovědi k otázkám podloženým v žádosti ze dne 20. 4. 2020 vypadat. Navrhl, aby soud přikázal žalovanému vydat žalobci do 15 dnů od rozhodnutí soudu informace k otázkám č. 1-3 a č. 5 ze dne 20. 4. 2020 v identifikovatelném textu sdělení žalovaného v souladu s dikcí a obsahem dotazů.
3. Podáním ze dne 7. 2. 2023 následně žalobce sdělil, že se v této věci obrátil stížností podle § 175 správního řádu i na Úřad pro ochranu osobních údajů, který mu ale dne 26. 1. 2023 sdělil, že přezkum neprovede, neboť rozhodnutí ministerstva ze dne 21. 10. 2022 o žalobcově stížnosti není rozhodnutím o žádosti o informace, tedy rozhodnutím ve věci.
4. Žalovaný požadoval zamítnutí žaloby. Poukázal na skutečnost, že žaloba kromě návrhů žalobce, jak přesně měly odpovědi na jednotlivé body jeho žádosti vypadat, neobsahuje žádnou argumentaci. Zdůraznil, že krajský soud neuložil žalovanému povinnost poskytnout požadované informace, pouze řádně rozhodnout o původní žádosti. To žalovaný bezesbýtku splnil tím, že žalobci poskytl veškeré jemu dostupné informace, které vzhledem k velké rozsáhlosti shrnul do tabulky, v níž všechny požadované informace řádně označil. Závěr žalobce, že je žalovaný povinen dodržet jím vyžadovaný formát informace, tj. odpovědět na otázky v textu sdělení, nemá v rozsudku ani v zákoně oporu. Ke sdělení přiložená tabulka je dle žalovaného zcela jasně identifikovatelná svým obsahem i názvem. Zákon neukládá povinnost poskytnout informaci jedním přípisem, přičemž zpracování údajů do tabulky se sám žalobce ve stížnosti z 9. 9. 2022 domáhal. Žalovaný uzavřel, že rozsudek soudu zcela v mezích zákona splnil.
5. V replice ze dne 20. 8. 2021 žalobce zdůraznil, že ke sdělení připojená tabulka nebyla označena žádným identifikačním znakem.

B) Skutečnosti vyplývající z obsahu správního spisu

6. Žalobce podáním ze dne 20. 4. 2020 požádal žalovaného v režimu InfZ o informace týkající se konopí zabraného mu při deseti domovních prohlídkách v O. v letech 2009 až 2019 v rámci trestních řízení, která žalobce v žádosti specifikoval. Žalobce v žádosti nejprve uvedl, jaké závěry o celkové hmotnosti zabraných překátrovaných květů a listů konopí a o množství THC v nich obsaženého dle jeho názoru vyplývají pro jednotlivé roky 2009 až 2018 z příslušných rozhodnutí OSZ v Prostějově či KS v Brně, a dále pro rok 2009 ze záznamu PČR. Tato rozhodnutí, resp. záznam v žádosti přesně identifikoval a k žádosti doložil. Poté tyto závěry sumarizoval tak, že v letech 2009 až 2018 mělo být v jeho nemovitosti v O. zabráno celkem 66 493,5 g konopí obsahujícího 909,81 g THC. Následně žalobce na str. 2 svého podání formuloval žádost o poskytnutí těchto pěti informací:
 - 1) sdělte celkovou váhu překátrovaných květů a listů konopí zabraných v letech 2009-2019 v mé ospělovské nemovitosti a celkový obsah THC v tomto konopí obsahujícím

nadlimitní obsah THC (pozn. soudu: k tomuto bodu žalobce předem uvedl, že jelikož hmotnost překátrovaných listů a květů konopí zabraných v letech 2009-2018 a THC v nich obsaženého již spočítal sám, postačí, když žalovaný k výpočtu žalobce připočte jen hodnoty za rok 2019);

- 2) sdělte celkovou váhu překátrovaných květů a listů konopí zabraných v letech 2009-2019 v mé ospělovské nemovitosti a celkový obsah THC v tomto konopí s podlimitním obsahem THC;
 - 3) sdělte celkovou váhu rostlin konopí zabraných v letech 2009-2019, pokud jste rostliny jako celek před překátrováním nezvážíli, uveďte: nezváženo;
 - 4) uveďte celkovou váhu semen konopí zabraných v letech 2009-2019, pokud jste nezvážíli semena konopí, uveďte: nezváženo;
 - 5) uveďte počet a váhu produktů s podezřením na výrobky z konopí zabrané v letech 2009-2019, pokud jste produkty nezvážíli, toto uveďte, přičemž podotýkám, že konopná mast zabraná v roce 2011 měla přes 5 kilo.
7. Žalovaný na žádost zareagoval sdělením ze dne 18. 5. 2020, v němž uvedl, že konkrétní údaje k předmětu žalobcovy žádosti jsou zaznamenány a k dispozici toliko v odborných vyjádřeních zpracovaných v jednotlivých trestních věcech Odborem kriminalistické techniky a expertíz Policie ČR (dále jen „OKTE“), jejichž poskytnutím považuje žádost za vyřízenou.
 8. Žalobce podal proti postupu při vyřizování jeho žádosti dne 26. 5. 2020 stížnost, kterou doplnil dne 4. 6. 2020, a v níž žádal Ministerstvo vnitra, aby přikázalo žalovanému vydat požadované informace, tj. odpovědět na položené dotazy, nikoli poskytnout vyjádření OKTE.
 9. Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 2. 7. 2020 s odkazem na § 16a odst. 6 písm. c) InfZ postup povinného subjektu potvrdilo.
 10. Žalobce se nejprve domáhal u soudu zrušení uvedeného rozhodnutí ministerstva. Soud však usnesením ze dne 23. 6. 2021, č. j. 65 A 89/2020-80 odmítl žalobu jako nepřipustnou dle § 68 písm. e) za použití § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
 11. Následně žalobce uvedl, že s ohledem na vývoj judikatury požaduje, aby soud uložil žalovanému povinnost mu informace požadované žádostí ze dne 20. 4. 2020 poskytnout. Toto podání posoudil soud podle jeho obsahu jako žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., spočívající v nevyřízení žádosti o poskytnutí informace dle InfZ. O této žalobě pak rozhodl rozsudkem ze dne 15. 7. 2022, č. j. 60 A 41/2021-83 tak, že uložil žalovanému povinnost rozhodnout do 15 dnů o žádosti žalobce o informace, specifikované v bodech 1), 2), 3) a 5) na straně 2 žádosti žalobce ze dne 20. 4. 2020. Soud dospěl k závěru, že žalovaný nenaložil s žádostí zákonem předvídaným způsobem, neboť požadované informace neposkytl v souladu s žádostí a současně nerozhodl o odmítnutí jejich poskytnutí a v zásadě není zřejmé, jak o povaze požadovaných informací vlastně uvažil.
 12. Žalovaný po vrácení věci soudem zaslal dne 5. 8. 2022 žalobci sdělení č. j. KRPM-42664/12/ČJ-2020-1400AP, v němž k prvním dvěma bodům žádosti ze dne 20. 4. 2020 odkázal na příložený soubor, k bodu 3) uvedl: „nezváženo“ a k bodu 5) uvedl: „Celkový počet

produktů 107 ks. Produkty nebyly zváženy.“ Přiložené soubory obsahovaly k bodu 1) žádosti informaci: „2009-2018 66 963,6, 2019 470,1, 2009-2019 celkově (g) 67 433,7“. K bodu 2) žádosti bylo uvedeno: „pouze roky, kde byly uvedeny podlimitní zjištění – pozn. zpracovatele, 2013 celkem 2 340,11 g, 2014 celkem 1 423,49 g, 2015 celkem 520,86 g, 2018 celkem 328,73 g a 2019 celkem 642,52 g.“

13. Dne 9. 9. 2022 byla žalovanému doručena stížnost žalobce na nečinnost. Žalobce uvedl, že žalovaný nesplnil povinnost uloženou mu rozsudkem do 15 dnů, a dále že v rozporu s pokynem soudu nerespektoval vůli žadatele a nezodpověděl položené otázky a lhal. Zejména vytkl žalovanému, že nevtělil údaje do odpovědi, nýbrž do samostatné neidentifikovatelné a neoznačené tabulky, čímž zcela pominul to, že žalobce chce mít na jednom listu sumarizovány hodnoty u zabraného majetku. Dále namítal, že jeho výpočty se od výpočtů žalovaného liší, a navrhl, jak konkrétně by měl žalovaný svou odpověď zpracovat. Za lživé a neodpovídající skutečnosti označil odpovědi na body č. 3) a 5) žádosti, přičemž opět navrhl, jak by měla správná odpověď znít.
14. Žalovaný na stížnost reagoval sdělením ze dne 16. 9. 2022, č. j. KRPM-42664-15/ČJ-2020-1400AP, v němž uvedl, že stížnosti vyhovuje a podle § 16a odst. 5 InfZ informace poskytuje. Ve vztahu ke všem bodům žádosti ze dne 20. 4. 2020 odkázal na přiložený soubor obsahující dokument, v němž byly údaje poskytované k jednotlivým bodům žádosti vtěleny do tabulek.
15. Dne 12. 10. 2022 byla žalovanému a Ministerstvu vnitra doručena stížnost žalobce směřující proti obsahu sdělení žalovaného ze dne 16. 9. 2022. Žalovanému vytkl, že přestože odstranil některé do očí bijící nepravdy, znovu nevtělil údaje do odpovědí na otázky, nýbrž opět do neidentifikovatelné tabulky.
16. Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 21. 10. 2022, č. j. MV-84595-23/TP-2020 s odkazem na § 16a odst. 6 písm. c) InfZ postup žalovaného potvrdilo. V odůvodnění rozhodnutí uvedlo, že přiložená tabulka je srozumitelná a přehledná, přičemž údaje uvedené v jejich jednotlivých sloupcích lze jednoznačně interpretovat. Sdělení žalovaného ze dne 16. 9. 2022 a jeho přílohy lze tak považovat za poskytnutí informace v listinné podobě, které odpovídá žalobcově požadavku, přičemž § 4a odst. 2 InfZ nelze interpretovat tak, že by měl žadatel právo zvolit přesnou úpravu sdělení. Poukázalo na skutečnost, že z žádného ustanovení zákona nevyplývá povinnost citovat znění otázek položených žadatelem ani nutnost vtělit všechny požadované údaje do jednoho dokumentu. Na sdělení lze klást jen obecné nároky určitosti a srozumitelnosti, jimž žalovaný dostál.

C) Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud předně zdůrazňuje, že bytí již ve věci téže žádosti o informace jednou rozhodoval, nebrání mu tato skutečnost se věcí znovu zabývat, neboť rozsudkem ze dne 15. 7. 2022, č. j. 60 A 41/2021-83 nevydal soud tzv. informační příkaz, tj. exekučně vymahatelné rozhodnutí ukládající povinnost poskytnout informace podle § 16 odst. 6 InfZ, nýbrž „pouze“ žalovanému uložil povinnost nebýt dále nečinný a vyřídit žalobcovu žádost v souladu s InfZ bez ohledu na to, zda tímto vyřízením bude poskytnutí informací nebo vydání rozhodnutí o odmítnutí jejich poskytnutí.
18. Stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace podle § 16a InfZ je jedním ze dvou zákonem upravených opravných prostředků, tedy prostředků procesní obrany žadatele, pokud je nespokojen s vyřízením žádosti o informace. Stížnost podle § 16a

InfZ představuje především zvláštní prostředek ochrany před nečinností povinného subjektu (nebo jeho nadřízeného orgánu) oproti ochraně před nečinností podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, tj. prostředek procesní obrany žadatele v případech, kdy mu nebyla požadovaná informace poskytnuta a současně nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

19. Otázkou volby příléhavého žalobního typu k ochraně práv žadatele o informace dle InfZ, který tvrdí, že mu po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ nebyla poskytnuta informace ani nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40. V něm uvedl, že domáhat se vyřízení žádosti lze v řízení podle § 16a InfZ prostřednictvím stížnostních důvodů stanovených v odst. 1 písm. b) a c). Povinný subjekt v rámci autoremedury dle § 16a odst. 5 pak může stížnosti sám vyhovět, neučiní-li tak, může nadřízený orgán dle § 16a odst. 6 InfZ jeho postup potvrdit (a), přikázat povinnému subjektu žádost ve stanovené lhůtě vyřídit (b) nebo věc převzít a informaci sám poskytnout (c), nebo vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti (d). Dojde-li k potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ nadřízeným orgánem, pak dle Nejvyššího správního soudu není tímto postupem dotčena právní sféra žadatele, neboť uváděné stížnostní důvody [tj. důvody dle § 16a odst. 1 písm. b) a c) InfZ] směřují proti nečinnosti povinného subjektu, jejímž základem není rozhodnutí ve věci samé, nýbrž jeho absence. Rozhodnutím nadřízeného orgánu dle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ se toliko potvrzuje postup (nikoliv rozhodnutí povinného orgánu). Nejvyšší správní soud tak uzavřel, že potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona, není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace a žadatel se tudíž nemůže bránit žalobou proti rozhodnutí, ale musí využít žalobu podle § 79 odst. 1 s. ř. s.
20. V posuzované věci právě k takovému postupu došlo. Žalobce nebyl spokojený se způsobem vyřízení jeho žádosti o informace ze dne 20. 4. 2020. Měl za to, že mu žalovaný poskytl informace jen částečně a v nevyhovující podobě, a tudíž podal stížnosti podle § 16a InfZ, tudíž jím uplatněný stížnostní důvod bylo možné podřadit pod § 16a odst. 1 písm. b) či c) InfZ. Na tuto stížnost reagoval žalovaný autoremedurním postupem dle § 16a odst. 5 InfZ. Žalobce ale podal opětovně stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) InfZ, neboť měl za to, že jím vytýkané nedostatky přetrvávají. Touto stížností se již zabýval nadřízený orgán, který postup žalovaného potvrdil.
21. Žalobce má pravdu v tom, že rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 21. 10. 2022 obsahuje ve výroku nesprávný odkaz na § 16a odst. 6 písm. c) InfZ. Obsah výroku tohoto rozhodnutí („se postup povinného subjektu potvrzuje“) a jeho odůvodnění však jednoznačně svědčí o tom, že nadřízený orgán potvrdil postup povinného subjektu, tj. rozhodl podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ. Odkaz na písm. c) je tudíž zřejmou chybou v psaní, resp. zřejmou nesprávností. V případě postupu podle § 16a odst. 6 písm. c) InfZ by totiž nadřízený orgán musel usnesením převzít věc a sám informaci poskytnout nebo rozhodnout o odmítnutí žádosti, což ale neučinil. Je tedy zřejmé, že se jednalo o rozhodnutí podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ. Zjištění, že se ministerstvo dopustilo totožné vady v označení právního předpisu již ve výroku rozhodnutí ze dne 2. 7. 2020, č. j. MV-84595-3/KM-2020, jímž řešilo předchozí stížnost žalobce, je sice tristní, neboť jej na tuto vadu soud upozornil již v usnesení ze dne 23. 6. 2021, č. j. 65 A 89/2020-80, avšak na posouzení přípustnosti této žaloby ani na posouzení její důvodnosti nemá tato okolnost vliv.

22. Lze shrnout, že žalobce posupoval zcela v souladu s postupem popsáním v usnesení rozšířeného senátu, pokud brojil proti postupu povinného subjektu žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 odst. 1 s. ř. s., směřovanou přímo proti povinnému subjektu.
23. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*
24. Žalobu podal žalobce dne 19. 1. 2023 ve smyslu § 80 odst. 1 s. ř. s. včas a také bezvýsledně vyčerpал prostředky ochrany ve smyslu citovaného ustanovení tím, že jeho stížnosti, kterou uplatnil dne 12. 10. 2022 podle § 16a InfZ, Ministerstvo vnitra nevyhovělo. Krajský soud v souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. rozhodoval o žalobě na základě skutkového stavu zjištěného ke dni vydání svého rozhodnutí. Ve věci soud rozhodoval bez nařízení ústního jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
25. Z výše shrnutého obsahu správního spisu vyplývá, že žalovaný definitivně vyřídil žádost žalobce o informace ze dne 20. 4. 2020 svým sdělením ze dne 16. 9. 2022, č. j. KRPM-42664-15/ČJ-2020-1400AP, jež kromě vlastního textu obsahovalo jako přílohu dokument s tabulkami, do nichž žalovaný rozepsal žalobcem požadované informace. Jedinými námitkami, které žalobce proti tomuto způsobu vyřízení jeho žádosti v žalobě uplatnil, bylo jednak nerespektování pokynu soudu, aby žalovaný při vyřizování jeho žádosti respektoval žalobcovu vůli a poskytl informace způsobem, který žalobce vyžadoval, a dále absence dostatečné identifikace přiložené tabulky. Ani jedna z námitek ale není nedůvodná.
26. Krajský soud v rozsudku ze dne 15. 7. 2022, č. j. 60 A 41/2021-83, několikrát zdůraznil, že ve vztahu ke způsobu poskytování informací platí princip respektování požadavku žadatele vyplývající z § 4a odst. 2 InfZ, podle něhož *je-li informace poskytována na základě žádosti, poskytuje se způsobem podle obsahu žádosti*, přičemž se tak má dle demonstrativního výčtu v citovaném ustanovení stát a) sdělením informace v elektronické nebo listinné podobě, b) poskytnutím kopie dokumentu obsahujícího požadovanou informaci, c) poskytnutím datového souboru obsahujícího požadovanou informaci, d) nahlédnutím do dokumentu obsahujícího požadovanou informaci, e) sdílením dat prostřednictvím rozhraní informačního systému, nebo f) umožněním dálkového přístupu k informaci, která se v průběhu času mění, obnovuje, doplňuje nebo opakovaně vytváří, nebo jejím pravidelným předáváním jiným způsobem. Krajský soud v rozsudku uvedl, že povinný subjekt má zásadně respektovat vůli žadatele a poskytnout mu informaci způsobem, který žadatel poptává, tj. požaduje-li žadatel sdělení informace (odpověď na otázku), má povinný subjekt takto informaci poskytnout (na otázku odpovědět), zatímco požaduje-li žadatel poskytnutí listiny obsahující určitou informaci, má povinný subjekt žadateli tento dokument poskytnout. Zákon tedy vychází z principu, že způsob poskytnutí informací volí žadatel [stejně jako formu – listinnou, elektronickou, zvukový, obrazový záznam, resp. formát (souboru) a jazyk, srov. § 4a odst. 1 InfZ], a jím zvolený způsob musí být povinným subjektem respektován, nejde-li o výjimku zakotvenou v § 4a odst. 3 InfZ, či o využití postupu dle § 6 InfZ, což soud podrobně vysvětlil.
27. Krajský soud se zcela ztotožňuje s žalovaným v tom, že pokyn soudu obsažený v předchozím rozsudku žalovaný bezesbytku splnil a vyřídil žalobcovu žádost o informace ze dne 20. 4. 2020 jejich poskytnutím, a to způsobem odpovídajícím žádosti, tj. sdělením

požadovaných informací v elektronické podobě dle § 4a odst. 2 písm. a) InfZ. Závěr žalobce, že byl žalovaný povinen strukturovat svou odpověď na jeho žádost tak, že nejprve přesně ocituje jednotlivý bod žádosti, následně pod něj uvede požadované údaje a takto bude pokračovat do vyčerpání žádosti, přičemž vše se bude nacházet na jediné listině, nemá žádnou oporu v uvedeném rozsudku zdejšího soudu ani v zákoně. Žalobce v tomto ohledu interpretoval požadavek uvedený v § 4a odst. 2 InfZ nepřijatelně extenzivním způsobem a jeho argumentace je tak mylná. Povinnost poskytnout informaci způsobem podle obsahu žádosti v žádném případě neznamená, že by mohl žadatel klást požadavky na formální uspořádání dokumentu, do něžž povinný subjekt poskytované informace vtělí, počet jeho stran, či diktovat povinnému subjektu výběr editoru (např. textového, tabulkového apod.). Žalobce požadoval, aby mu byly informace poskytnuty v elektronické podobě a zaslány do datové schránky jeho zástupce. Přesně to žalovaný učinil. Skutečnost, že žalovaný nevtělil informace do jediného dokumentu, nýbrž kromě sdělení, v němž ocitoval samotné žalobcem položené otázky a uvedl některé stručnější odpovědi, zaslal i další dokument, v němž sestavil tabulky, do nichž žalobcem požadované údaje vepsal, na splnění požadavku § 4a odst. 2 InfZ ničeho nemění. Podstatné je, že se jednalo o odpovědi na žalobcovy otázky, nikoli o pouhé zaslání listin pokynem, nechť si žalobce v nich požadované informace najde sám. Je-li požadována informace o množství a dalších parametrech určitých předmětů v řadě období, vede uspořádání takových údajů do tabulky k větší přehlednosti a srozumitelnosti. V posuzovaném případě z obsahu tabulek přiložených ke sdělení ze dne 16. 9. 2022, které na ně odkazovalo, jasně a zcela pochopitelně vyplývá, na který konkrétní bod žádosti a jak žalovaný odpověděl, tj. jaké informace žalobci poskytl. Soubor obsahující tabulky byl žalobci zaslán v jedné datové zprávě spolu se sdělením ze dne 16. 9. 2022, tudíž tvrzení žalobce, že si každý může ke sdělení připojit libovolnou tabulku, není pravdivá. Námitka „neidentifikovatelnosti“ tabulky je tedy lichá.

D) Závěr a náklady řízení

28. Z výše rozvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalovaný není nečinný, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Olomouc 27. dubna 2023

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu